

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Klára Vondrů
Název bakalářské práce: Idiomy v britské a americké angličtině. Komparativní studie. /
Idioms in British and American English. A Comparative Study.
Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Jana Kozubíková Šandová, Ph.D.

- I. Cíl práce a jeho naplnění:
1. Cíl práce byl stanoven a naplněn v souladu s tématem
  2. Cíl práce byl naplněn s drobnými nedostatky
  3. Cíl práce byl adekvátní, ale jen částečně naplněný
  4. Stanovený cíl nebyl naplněn
- II. Struktura práce:
1. Logická, jasná a přehledná
  2. Přiměřená
  3. Uspokojivá
  4. Nevhodná
- III. Práce s literaturou:
1. Výborná: zvoleny a použity vhodné prameny v patřičném rozsahu
  2. Velmi dobrá práce s adekvátními prameny v patřičném rozsahu
  3. Průměrná práce s literaturou
  4. Slabá, chybná nebo nedostačující
- IV. Formální stránka:
1. Odpovídá všem stanoveným požadavkům
  2. Obsahuje drobné formální chyby
  3. Nesplňuje některé zásadní požadavky
  4. Nesplňuje většinu stanovených požadavků
- VI. Jazyková úroveň práce:
1. Výborná
  2. Velmi dobrá
  3. Dobrá
  4. Podprůměrná
- VII. Náročnost zpracování tématu:
1. Velmi vysoká
  2. Vysoká
  3. Střední
  4. Nízká

Vyjádření vedoucího bakalářské práce:

Předkládaná bakalářská práce Kláry Vondru porovnává idiomy vyskytující se v britské a americké angličtině a pokouší se identifikovat rozdíly mezi nimi na několika úrovních analýzy jazyka. Zaměřuje se též na to, zda idiom, uváděný primárně jako britský, se může vyskytovat v americkém jazykovém materiálu a naopak. V teoretické části práce autorka vymezuje termín idiom, porovnává jeho různé definice, které se objevují v odborné literatuře, a zaujímá k nim vlastní stanovisko.

V další kapitole autorka uvádí rozličné klasifikace idiomů z různých úhlů pohledu (sémantický, strukturální, syntaktický). Věnuje se též klasifikaci Makkaiově (1972), zde bych jen upozornila na terminologii na straně 7 – používáme spíše termín „nepřevratitelné dvojčleny“ (binomiály), a také klasifikaci Čermákově (2007). Ta by si zasloužila poněkud podrobnější zpracování, než jaké autorka uvádí. Sémantická klasifikace idiomů též působí velmi stručně a heslovitě. Vhodnější by bylo a pro čtenáře uchopitelnější, kdyby jednotlivé typy byly více vysvětleny. Yoriovu klasifikaci autorka nazývá tou „nejméně komplikovanou“ (str.9), na str. 11 pak uvádí, že je „nejvýstižnější“, znamená to však, že je tato klasifikace funkční? Dají se podle ní skutečně idiomy rozřazovat podle uvedených podtypů? Na str. 10 je pod bodem 4.3.3 uvedena další sémantická klasifikace idiomů. Vzhledem k tomu, že zde opět nejsou vysvětleny jednotlivé kategorie, není příliš jasný rozdíl mezi „metaforickými“ a „obraznými“ idiomy. Poslední klasifikace v rámci sémantických je klasifikace Howarthova (str. 11). Autorka ji zařadila proto, že obsahuje i „méně omezená slovní spojení“. Ta se ale vyskytují i v jiných klasifikacích. Navíc ustálená slovní spojení se obecně klasifikují spíše podle idiomatických škál, protože tyto výrazy jsou na různém stupni transparentnosti.

Poslední kapitola teoretické části se zaměřuje na rozdíly mezi americkou a britskou angličtinou. Jako problematický se jeví hned první odstavec této kapitoly, kde se autorka zamýšlí nad jednotností v anglickém jazyce. V této souvislosti tvrdí, že je „velmi obtížné udržet ho [anglický jazyk] ... v jedné formě“ (str. 13). Je to ale nutné? Diverzitu v jazyce není nutné chápat jako nějaký rušivý element, ale jako něco, co jazyk obohacuje. A ta „jednotnost“ je v jazyce, jako je angličtina, která má tak obrovský počet mluvčích, takřka nemožná a asi ani není cílem. V této kapitole se též objevují chyby v citaci, nejzávažnější je to v případě díla D. Crystala (2002), kde na str. 19 žádná informace o subsystémech angličtiny není. Totéž na str. 17 – v Crystal (2002:162) nenajdeme žádné informace o výslovnosti.

Nedostatečná citace zdrojů se v práci vyskytuje celkově, např. na základě jaké teoretické literatury autorka sepsala první dva odstavce v sekci 5.1, oddíl 5.2 a 5.3? Navíc první odstavec v části 5.1 nabízí spíše zjednodušující pohled, měl by být propracovanější, aby byly důvody rozdílů na úrovni lexikální jasnější a v širších souvislostech. Na str. 20 je citována *Comprehensive Grammar* (Quirk et al.), bohužel s chybným rokem vydání - zmiňované dílo vyšlo v r. 1985 a navíc na str. 80 této publikace se nic o rozdílech v použití *have* a *have got* nepíše. Další chyby v citacích jsou s dílem J. Seidlové – v bibliografii je uveden rok 1997, v textu pak 1988. V závěrečné bibliografii je uvedeno dílo J. Strässlera (1982), ale v textu práce není nikde citováno.

Šestá kapitola patří již do praktické části této práce a věnuje se přímo komparativní analýze britských a amerických idiomů s ekvivalentním významem. V úvodu by bylo vhodné zmínit, podle jakého kritéria tyto idiomy ze slovníku *Cambridge International Dictionary of Idioms* autorka excerpovala. Kapitola je členěna do několika sekcí podle druhu odlišnosti (rozdílná slovní zásoba, pravopis, gramatika). Jednotlivé idiomy jsou krátce popsány, někde je uveden český ekvivalent, jinde je vysvětlen význam. Tyto pasáže jsou velmi čtivé a zajímavé, překlady idiomů jsou pěkné a výstižné. Z analýzy je patrné, ač to autorka přímo nezmiňuje, že v mnoha idiomech se uplatňuje aliterace a to i v případech, když se uvedené

idiomy liší na úrovni lexikální např. *too big for your boots* a *too big for your britches* (str. 25), *burn your boats* a *burn your bridges* (str. 26), *hum and haw* a *hem and haw* (str. 33).

Po komparativní analýze následuje stručné shrnutí výzkumu. Zde jen pozor na některá příliš zobecňující tvrzení (např. první odstavec oddílu 6.4), bylo by nutné je doložit etymologicky.

V závěru práce autorka uvádí výsledky komparativní analýzy již s konkrétními počty jednotlivých idiomů. Došla k závěru, že je běžné, aby se britský idiom vyskytoval i v americkém jazykovém materiálu a naopak, což je doloženo kvantitativní analýzou, která ovšem na první pohled působí poněkud zmateně.

Pokud jde o jazykovou stránku práce, autorka se občas odchyloje od jazyka akademického stylu, někdy se objevují vágní formulace a nepřesné vyjadřování (mohu doložit u obhajoby) a gramatické chyby (např. str. 14 – *rozdíly se ještě zvětšovali*).

I přes výše uvedené nedostatky práce splňuje/~~nesplňuje~~* základní požadavky kladené na tento typ prací, a proto ji doporučuji/~~nedoporučuji~~* k ústní obhajobě.

Navrhovaná známka: ~~výborně~~ – velmi dobře – dobře - ~~nedostatečně~~*

Otázky k obhajobě:

1. Nikde v textu práce se nevyskytuje termín „kolokabilita“, který je pro základní charakteristiku idiomu tak příznačný. Mohla byste ho vysvětlit?
2. Můžete vysvětlit Yoriovu klasifikaci idiomů a proč vám připadá nejuvýstižnější?
3. Oddíl 5.4.3 (str. 21) o použití předpřítomného času je zakončen tvrzením, že „neznamená to však, že se v americké angličtině předpřítomný čas vůbec neužívá“. Kdy se tedy používá?
4. Vysvětlíte kritéria výběru idiomů pro tuto práci. Jak moc je vybraný vzorek idiomů pro daný účel reprezentativní? Jaké zdroje jste v jazykovém korpusu *WebCorp* pro ověření použití idiomů prohledávala?

Podpis vedoucího bakalářské práce: .....Mgr. J. Kozubíková Šandová, Ph.D.

Datum: 23. 7. 2015

*nehodící se škrtněte